

Miercuri, 2 Septembrie, 2026

Sf. Mc. Mamant; Sf. Ier. Ioan Postitorul, patriarhul Constantinopolului

2 Corinteni 13

³ de vreme ce voi căutați o dovadă că'ntru mine grăiește Hristos, Cel ce nu este slab față de voi, ci puternic întru voi.

⁴ Că deși a fost răstignit în virtutea slăbiciunii, El, dimpotrivă, este viu în virtutea puterii lui Dumnezeu. Că și noi suntem slabi întru El, dar vom fi vii împreună cu El, prin puterea lui Dumnezeu față de voi.

⁵ Cercetați-vă pe voi înșivă dacă sunteți în credință, puneți-vă la'ncercare; sau cumva voi nu recunoașteți că Hristos Iisus este întru voi? în afară numai dacă sunteți ne'ncercați¹.

⁶ Nădăjduiesc însă că veți cunoaște că noi nu suntem ne'ncercați.

⁷ Și ne rugăm lui Dumnezeu ca voi să nu săvârșiți nimic rău; nu ca să ne arătăm noi încercați, ci pentru ca voi să faceți binele, iar noi să

fim ca niște ne'ncercați.

⁸ Că noi putere nu avem împotri-va adevărului, ci pentru adevăr.

⁹ Fiindcă ne bucurăm când noi suntem slabi, iar voi sunteți tari. Aceasta o și cerem în rugăciune: desăvârșirea voastră.

¹⁰ Pricina pentru care vă scriu acestea nefiind de față este ca, atunci când voi fi de față, să nu lucrez cu asprime după puterea pe care mi-a dat-o Domnul spre zidire, și nu spre dărâmare.

¹¹ Încolo, fraților, bucurați-vă! Desăvârșiți-vă, mângâiați-vă, fiți uniți în cuget, trăiți în pace, și Dumnezeuul iubirii și al păcii va fi cu voi.

¹² Îmbrățișați-vă unii pe alții cu sărutare sfântă. Sfinții toți vă îmbrățișează.

¹³ Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu și împărțășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți! Amin.

¹ Ideea cuprinzătoare: dacă n'ați trecut prin încercare; dacă ați căzut la încercarea (proba) căreia v'ați supus; dacă nu cumva încercarea (proba, evidența) s'a pronunțat împotriva voastră.

35 Și în ziua aceea, când s'a înserat, a zis către ei: „Să trecem pe țărmul celălalt”.

36 Și lăsând ei mulțimea, L-au luat cu ei în corabie așa cum era; că erau și alte corăbii cu El.

37 Și s'a făcut furtună mare de vânt și valurile se prăvăleau peste corabie, încât corabia era aproape să se umple.

38 Iar El era în partea dindărăt a corăbiei, dormind pe căpătâi. Și L-au deșteptat și I-au zis: „Învățătorule, Ție nu-Ți este grijă că pierim?”

39 Și El, sculându-Se, a certat vântul și i-a spus mării: „Taci! potolește-te!” Și vântul a încetat și s'a făcut liniște mare.

40 Și le-a zis lor: „De ce sunteți așa de fricoși? Încă n'aveți credință?”

41 Și frică mare i-a cuprins și ziceau unii către alții: „Cine este oare Acesta, că și vântul și marea I se supun?”²

Ucenicii plutesc pe mare; vine furtuna și îi primejduiește, iar Domnul doarme. Strigă la El: „Doamne, scapă-ne!” și El potolește furtuna cu un

singur cuvânt. Iată o altă faptă care ne arată rânduiala Proniei dumnezeiești. Fiecare om, și popoarele, și Biserica plutesc pe marea acestei vieți, prin puterile firești și suprafirești care sunt puse în ele, după rânduilele lăsate de Dumnezeu. Domnul se odihnește, chiar dacă îl înconjoară întâmplări ce se perindă una după alta; dar nu începe să lucreze în chip vădit decât atunci când apare o amenințare de neînălțurat, care poate să abată cursul întâmplărilor împotriva planurilor Sale dumnezeiești. El este pretutindeni, păzește toate, toate le încălzește cu adierea iubirii Sale, însă de făptuit le lasă pe făpturile Sale să făptuiască, cu puterile date de El, potrivit legilor și rânduilelor pe care El le-a lăsat și le păzește pretutindeni. Nu făptuiește El toate, chiar dacă toate de la El sunt și fără El nimic nu se întâmplă. Totdeauna e gata să lucreze El însuși, atunci când nemărginita Sa înțelepciune și dreptate găsește că

² *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

e de trebuință. Rugăciunea pune în mișcare lucrările dumnezeiești; dar cea mai bună rugăciune este aceasta: „Doamne! Toate le știi, fă cu mine precum voiești!”.³

³ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.